ПРИВІТАННЯ "У.Р.В." ВІД РЕДАКЦІЇ "БІЛЬШОВИК УКРАЇНИ".

Харків, 24. лютого 1929 року.

"Більшовик України", політично-економічний журнал, орган Ц.К. К.П.(б.)У., вітає українських трудящих Канади і їхній передовий загін — Комуністичну Партію Канади, з днем десятих роковин існування органу української працюючої людности в Канаді, газети "Українські Робітничі Вісти".

10 років існування "Українських Робітничих Вістей" — це історія преси тої частини українського трудящого люду, що її злидні та насильство загнали на терен Північної Америки.

10 років "Українські Робітничі Вісти" уперто провадили своїх читачів, український пролетаріят в Канаді, до пізнання своїх клясових інтересів і завдань. Це шлях загартовання клясової свідомости пролетарів українців, це шлях упертої боротьби з буржуазними та дрібно-буржуазними впливами так на самі "У.Р.В.", як і на українські трудящі маси.

Найміцнішою й найгострішою зброєю пролетарів у боротьбі з визискувачами й гнобителями є марксизм-ленінізм. І "У.Р.В." правдиво піднесли більшовицький прапор революційного марксизму.

"Укр. Роб. Вісти" й надалі хай розкривають очі українцям-пролетарям і всьому трудящому людові на справжню гнобительську й пригнічувальну суть капіталістичної системи.

Сміливіше й одвертіше боротися з усякими миротворчими й реформістськими оманами.

Жорстоко картати й немилосердно викривати всякі брехливі теорії й теорійки про мир у промисловості, про співпрацю робітників з капіталістами, про назавжди усунену небезпеку війни.

"Укр. Роб. Вісти" хай будуть і революційним полольником того націоналістичного бур'яну, що ще густо засмічує українську робітничу ниву в США й Канаді.

Лише з визволенням соціяльним прийде визволення національне. Робітники й незаможні селяни Великої України тільки скинувши гнобителів і визискувачів — великих землевласників і капіталістів — змогли позбутись і гніту національного.

Думки уярмленого українського трудящого люду Буковини, Галичини, Закарпаття — там, на Великій Радянській Україні, разом з думками великого трудящого українського народу.

Українські робітники! Українські фармери! Трудящий український люде Канади й США! Пам'ятайте за свою соціялістичну батьківщину — Українську Радянську Соціялістичну Республіку.

Щільніше лави навколо своєї робітничо-фармерської преси!

До роботи, боротьби і клясових перемог на чолі з Компартією Канади й "Українськими Робітничими Вістями"!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісти"!

Хай живе єдність трудящого українського народу, розкиданого по всім світі!

Хай живе міцне ідейне єднання всіх працюючих українців навколо УСРР!

Редакція "Більшовик України"

ГІРЧАК.

Ми не можемо не зазначити ще одного, надто для нас, пролетарських письменників України, важливого моменту. Це — та ґрунтовна й глибока культурна робота, що її весь час проводили й проводять "Українські Робітничі Вісти" й споріднені з ними органи робітництва й фармерства в Канаді — журнали "Робітниця" й "Світ Молоді" та газета "Фармерське Життя"... А ми-ж знаємо, що "Українські Робітничі Вісти" не лише поширювали загальну науку й політичну свідомість серед мас української трудящої еміґрації в Канаді, але й дбали за розвиток українського революційного мистецтва, театру, музики то-що, і, особливо, літератури.

Всеукраїнська Спілка Пролетарських Письменників.

ВІД РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛА "ЧЕРВОНИЙ КЛИЧ".

Харків, Рад. Україна.

Редакція журнала "Червоний Клич" вітає славний ювілей робітничо-фармерської преси в Канаді.

День 22-го березня 1919 року, коли почав виходити український робітничий тижневий часопис "Українські Робітничі Вісті" в історії розвитку української культури в Канаді, залишиться світлим днем перемоги робітничого руху.

Хай живе міцне єднання "Червоного Клича" з заокеанським товаришом.

Відповідальний Редактор "Червоного Клича"
В. КРАСНОЛЕНСЬКИЙ.
Відповідальний Секретар І. ДОРОЖНИЙ.

"Українські Робітничі Вісти" ввесь час свого існування стояли твердо на клясовому ґрунті. Десять літ лупали вони скалу темноти й поширювали клясову свідомість всюди, де лише жиє український робітник і фармер... "Укр. Роб. Вісти" стали тим чинником, який будив живих фармерів з мертвого сну.

М. САВЯК.

ПРИВІТ ВІД УКР. ФРАКЦІЇ РОБІТНИЧОЇ (КОМУНІСТИЧНОЇ) ПАРТІЇ АМЕРИКИ.

Ню Йорк, 12. марта 1929.

Дорогі Товариші!

З нагоди десятих роковин існовання "Укр. Роб. Вістей", Бюро УФРПАмерики шле Вам пролетарське революційне привітання. За десять років існовання Вашої ґазети не один робітник став свідомий своїх клясових інтересів і взяв участь в боротьбі за знищення капіталістичного панування над робітничою клясою. Завдяки існованню "Укр. Роб. Вістей" сьогодня українське робітництво може похвалитись своїми здобутками на всіх робітничо-фармерських клясових позиціях. Всі ворожі атаки "Укр. Роб. Вісти" влучно відбивали.

Українське робітництво Канади повинно гордитись, що має одиноку три тижневу ґазету, яка вірно стала на позиції Жовтневої Революції, Комінтерну і Союза Соціялістичних Радянських Республік.

Хай жиють "Укр. Роб. Вісти"!

Хай жиє революційна солідарність всіх робітників світа!

Хай жиє соціяльна революція!

Бюро Укр. Фракції Робітничої (Комуністичної) Партії Америки.

Робітники при нічній праці на лайнотайпах в друкарні нашого Видавництва.

ПРИВІТ ПРОЛЄТАРСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ З РАД. УКРАЇНИ.

Харків, 15. січня 1929 р.

До Редакції газети "Українські Робітничі Вісти",
Вінніпег, Ман., Канада.

Дорогі Товариші!

Десять років для робітничої ґазети—це довгий вік, надто-ж для ґазети української. Вже через те для нас повинна бути важливою й радісною подією Десята Річниця "Українських Робітничих Вістей". Та ще побільшує й поглиблює для нас важливість цієї події той факт, що ґазету Вашу засновано й проваджено на протязі десяти років в інтересах українського пролетаріяту на еміґрації далеко від Радянської України, в заокеанській, засніженій Канаді.

Весь цей час пролетарські маси УСРР з подивом і захопленням стежили за справді героїчною працею закинених на чужину братів — працею, що відбувалась у несприятливих, часом у надмірно важких умовах. Та не зважаючи на цю несприятливість умов, не зважаючи на скажену лють і жорстокий опір численних ворогів, а перш за все української контр-революційної еміґрації, що чорними зграями злетілась за океан, щоб тут торгувати "ненькою" Україною й обдирати затуркане злиднями, темнотою й безправ'ям робітництво й селянство, — не зважаючи на все це "Українські Робітничі Вісти" незломно й непохитно тримали весь час червоний прапор клясової боротьби й звільнення пролетаріяту від капіталістичного ярма.

Правдиво й безсторонньо освітлюючи події на Україні, стан державного, господарського й культурного будівництва С.Р.С.Р. й особливо У.С.Р.Р., "Укр. Роб. Вісти" приєднували відірвані від нас маси трудящої української еміґрації в Канаді до тієї величної боротьби пролетаріяту за свою диктатуру, до того нечуваного в історії людства будівництва нового соціялістичного світу, що відбувається тут, у нас, у вільній країні робітників та селян.

Ми не можемо не зазначити ще одного, надто для нас, пролетарських письменників України, важливого моменту. Це — та ґрунтовна й глибока культурна робота, що її весь час проводили й проводять "Українські Робітничі Вісти" й споріднені з ними орґани робітництва й свідомого фармерства в Канаді — журнали "Робітниця" й "Світ Молоді" та ґазета "Фармерське Життя". Нам доводиться будувати нову, соціялістичну культуру, нове, пролетарське мистецтво в країні, де трудящим масам частогусто бракує простої письменности в наслідок сторіч нечуваного національного й клясового гноблення, що його зазнала наша країна до революції, яка звільнила її й одкрила перед нею неосяжні обрії культурного росквіту. Невелику спадщину культурну залишили нам старі, дореволюційні часи. І за таких обставин, всяка культурна робота, проваджувана серед тих чи инших ґруп українського робітництва й селянства в клясово-пролетарському дусі, збагачує наш досвід, побільшує наші досягнення, і є значною й цінною допомогою нашому соціялістичному культурному будівництву. А ми-ж знаємо, що "Українські Робітничі Вісти" не лише поширювали загальну науку й політичну свідомість серед мас української трудящої еміґрації в Канаді, але й дбали за розвиток українського революційного мистецтва, театру, музики то-що, і, особливо, літератури. Ми знаємо, що під керовництвом "Українських Робітничих Вістей" та товаришів, що стоять на чолі Вашої преси й Вашої Орґанізації, виховуються нові кадри українських революційних письменників, що з них де-які вже заняли чільне місце в нашій пролетарській літературі.

Тепер наша пролетарська література переживає особливо складний і напружений стан. Ми користаємося з найактивнішої й нарипрної допомоги нашого Радянського уряду й нашої пролетарської Партії, ми маємо нарешті масового читача, бо мілійонні маси пролетаріяту С.Р.С.Р. надзвичайно цікавляться своєю пролетарською літературою й оточують своєю увагою й любов'ю пролетарських письменників та їхні орґанізації. Ніколи ще в історії українська художня література не мала такого величезного попиту, й саме серед робітництва, колись зруспифікованого. Це все зайвий раз свідчить про те, що національна політика Комуністичної Партії й Радянської Влади була й залишається одино-правильна й дає блискучі наслідки.

Пролетаріят у літературі, як і по инших ділянках нашого життя міцно тримає в своїх руках неослабну диктатуру, та для боротьби з правими, дрібно-буржуазними збоченнями нам, пролетарським письменникам, доводиться потрійно напружувати свої зусилля, щоб, поборюючи своєю творчістю ворожі ідеольоґічні впливи, одночасно створювати умови, за яких і письменники-попутники могли-б виховуватись у дусі, потрібному пролетаріятові й революції. Ми певні, що й у цій нашій праці та боротьбі Ви, творці української пролетарської культури в Канаді — з нами.

Отже ми вітаємо Вас по братерському палко як своїх спільників і товаришів по спільній роботі й бажаємо Вам так само незломно й твердо й активно надалі виконувати свою почесну й корисну працю, разом з пролетарями инших націй, що заселюють Канаду, й досягати в тій праці нових перемог і найкращих наслідків.

Відділені від Вас океанами, ми в цей день разом з Вами святкуємо дорогу для нас річницю.

В імени Секретаріяту Всеукраїнської Спілки Пролетарських Письменників (ВУСПП) та Редакції журналу "Гарт":

І. Кулик, Ів. Микитенко, Іван Кириленко, В. Сосюра.

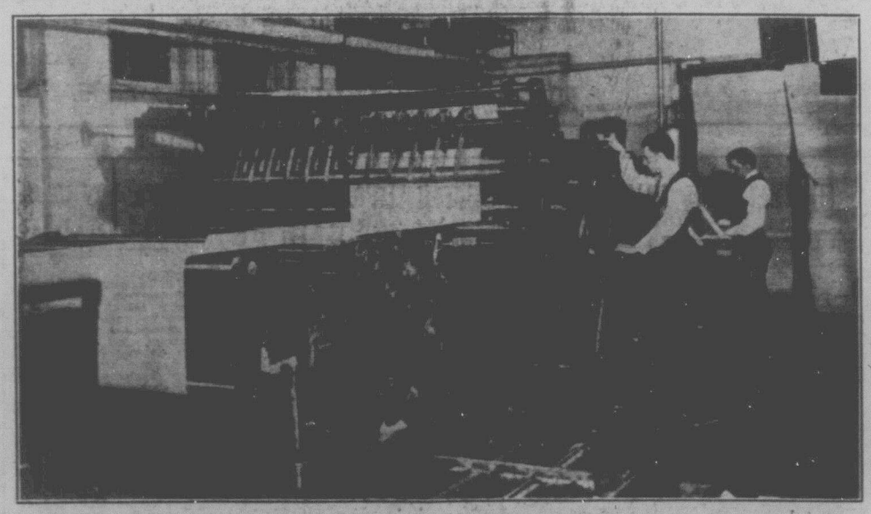

Пресмен і його помічник біля нової пресмашини в друкарні нашого Видавництва.

א פלאמיקער פראלעטארישער גרוס דעם ברודער-ארגאן "אוקראינישע ארבעטער נייס"

"דער קאמף", דיא איינציקע איידישע ארבעטער צייטונג אין קאנאדא, שיקט דשוואלטיגערע גרוסן דעם אוקראינישן מיטקעמפער צו זיין צען יאריגן יובילא. צען יאר "אוקראינישע ארבעטער נייעס" איז געווען צען יאר פון דשוואלטיגיזירן די אוקראינישע ארבעטער מאסן אין דער געגנטערן די קאנאדישע דשוואלטיגע אין קאנאדא.

זאל לאנג לעבן די פראלטארישע פרעסע!

זאל לאנג לעבן די פראלעטארישע פרעסע!

פ. האלפערין, רעדאקטאר

СЕРДЕЧНИЙ ПРОЛЄТАРСЬКИЙ ПРИВІТ НАШОМУ БРАТНЬОМУ ОРҐАНОВІ "УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ".

"Дер Кампф", однинока єврейська робітнича ґазета в Канаді, засилає революційний привіт українському співборцеві з нагоди його десятої річниці. Десять років "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" були десять років революціонізування українських робітників і фармерів та зближування їх до соціяльної революції.

ХАЙ ЖИВЕ ОРҐАН УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ!

ХАЙ ЖИВЕ РЕВОЛЮЦІЙНА ПРЕСА!

Ф. ГАЛІПЕРІН, редактор.

ДЕСЯТЬ ЛІТ НА СТОРОЖІ ПРАВ ПОКРИВДЖЕНИХ.

І. КАРАЧ.

Десятилітній ювілей "Укр. Робітничих Вістей" в Канаді — це момент незвичайно великої ваги в історії канадійського робітничого руху взагалі, а в житті українського робітництва на еміґрації з'окрема. В цей момент усе клясово свідоме українське робітництво Канади, яке протягом десятьох років своїми мозолями підтримувало свій улюблений часопис, а рівночасно ставило ширші основи під дальший розвиток української робітничо-фармерської преси, — підсумовуючи свої десятилітні здобутки, з гордістю може сказати, що його великі жертви для своєї преси не пішли на марне.

Посів "У.Р.В." приніс стократні плоди: з нього виросли не тільки дальші видавництва "Робітниці", "Фармерського Життя" й "Світу Молоді", але й цілі десятки нових відділів ТУРФДім, Р.З.Т., а з ними широкою филею поширилася й поглибилася клясова свідомість працюючих мас, змагався й змагається боєвий робітничий рух в Канаді.

І справді — роля "У.Р.В." у розвиткові клясової свідомости українських трудящих мас Канади, а посередно і в розвиткові загального робітничого руху в цій країні є така безмірно велика, що ми не в силі її як слід оцінити. Ми все були схильні радше недоцінювати, чим переціновати це велике значіння української робітничо-фармерської преси для зросту загального боєвого й свідомого своїх цілей робітничого руху в Канаді, якого годі було-б собі уявити без неї.

Сьогодні кожному свідомому робітникові й фармерові зрозуміло, що дальше поширення клясової свідомости й зріст революційного робітничого руху в Канаді буде йти в парі із розвитком і поширенням української робітничо-фармерської преси. І тому сьогодні, в свято десятилітнього ювілею "У.Р.В." все свідоме українське робітництво й фармерство в Канаді й поза її межами не спиниться в свойому поході по шляху культурного розвитку й клясового обєднання, вдоволяючись дотеперішніми своїми успіхами, а йтиме нестримно далі, до нових успіхів, до нової боротьби й мозольної праці в користь свойого великого учителя й орґанізатора — своєї преси.

Приєднюючись до голосу тисячів українських робітників і фармерів, які дорожать своєю пресою і оцінюють як слід великі заслуги "У.Р.В." в свойому культурному й політично-освітньому розвиткові, — я кличу в день десятьлітнього ювілею "У.Р.В.":

Хай живуть і розвиваються "Українські Робітничі Вісти", а з ними й всі українські робітничо-фармерські видавництва в Канаді, на добро і славу працюючих українських мас і цілого робітничого руху в Канаді!

І. Карач.

ПРИВІТ ВІД ОНТЕРІЙСЬКОГО ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО ВИКОНКОМУ ТУРФДІМ.

Провінціональний Виконавчий Комітет ТУРФДім в Онтеріо щиро вітає "Українські Робітничі Вісти" з їхнім ювілеєм і бажає нашому славному часописові в другому десятилітті свого існування розвинутися у найбільший український щоденник на американському континенті.

Але наш комітет свідомий цього, що це може статися тільки тоді, як ми всі, клясово свідомі робітники й робітниці, візьмемося ще з більшим завзяттям до поширювання нашого часопису та до морального і матеріяльного підтримування його. Тоді тільки він зможе далі рости і ще більше, як в минулому, допомагати нам в організуванні і клясовому освідомлюванні українських робітників та фармерів.

Тому ми закликаємо всіх членів наших орґанізацій і читачів нашого часопису попрацювати в часі цеї короткої кампанії, щоб дати нашому ювілятові належний йому ювілейний дар від нас. Цим ювілейним даром буде йому нова пресова машина, яку ми повинні цею кампанією заплатити.

Нехай скрізь залунають заклики до складання ювілейного дару "Українським Робітничим Вістям". Ювілейне число нашого часопису нехай скрізь продається за таку квоту, яку хто дасть, без змінного. Збіраймо скрізь ювілейний дар в коверти чи на лісти, щоб відтак подати в часописі назвиска всіх тих будівничих "Українських Робітничих Вістей", що бажають дальшого розвитку нашого часопису.

Нехай живуть "Українські Робітничі Вісти"! Нехай живуть ті, що за наш часопис дбають і допомагають таким чином визвольній справі працюючих мас!

Онтерійський Провінціональний Виконавчий Комітет ТУРФДім.